RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0277 van 5 mei 2015 in de zaak 2010/0540/SA/3/0521

In zake: de heer.....

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Mario DEKETELAERE

kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Philippe DECLERCQ kantoor houdende te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partii

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant, van 13 april 2010 waarbij aan het Agentschap voor Natuur en Bos een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van een parking en een wandelpad.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving afdeling ....

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het arrest van 26 januari 2011 met nummer S/2011/0003 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

2.

In het arrest van 26 januari 2011 met nummer S/2011/0003 heeft de Raad een ambtshalve middel opgeworpen. De verwerende partij en de verzoekende partij hebben hierover een standpunt ingenomen met een aanvullende nota.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 november 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mario DEKETELAERE die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Dennis MUÑIZ ESPINOZA die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 19 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient het Agentschap voor Natuur en Bos bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de aanleg van een parking in natuursteen (porfierkeien en platinnes) voor 129 wagens met bijhorende beplantingswerken".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'ander 'deels gelegen in parkgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Op 23 oktober 2009 deelt de gewestelijk erfgoedambtenaar van het Agentschap RO-Vlaanderen, Onroerend Erfgoed - afdeling Vlaams-Brabant, het volgende mee:

Het project omvat de inplanting van de nieuwe parking ten noorden van de op het meest westelijk gelegen uiteinde van het domein. Deze parking zal de bestaande parking langs de dreef naar het vervangen. De nieuwe parking zal door middel van een wandelpad gelegen tussen de en de verbonden worden met de dreef naar het naar het vervangen te worden door een groene zone met grasland. Tevens zal de aanpalende naar het hersteld worden.

Het voorliggende plan beantwoordt voor wat betreft de parking aan de in een voorafgaand overleg overeengekomen punten. Bijgevolg kan Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant een gunstig advies geven.

..."

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 januari 2010 tot en met 23 februari 2010, wordt een bezwaarschrift ingediend, ondertekend door 13 personen, onder meer de verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente verleent op 11 maart 2010 het volgende gunstig advies:

"...

Historiek

Momenteel bevinden de parkeergelegenheden aan het zich aan de hoofdingang van het en de parking aan de wordt bij drukte ook opengesteld. Deze parking gaat echter verdwijnen omwille van een eigenaarswissel van deze gronden. Natuur en Bos voorziet een nieuwe parking op wandelafstand van het met een wandelpad in dolomiet. Deze parking zal volledig omgeven worden door een aanplant van groen. Het dagelijks parkeren zal behouden blijven op de plaats waar nu de parking zich aan de hoofdingang bevindt. De nieuwe parking zal alleen, gezien de wat grotere afstand, gebruikt worden op de drukkere momenten en dus weinig hinder veroorzaken.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanleg van de parking voorziet erin om aan de verkeersleefbaarheid in drukke periodes tegemoet te komen. Door het materiaal en de buffering die zal plaatsvinden, kan deze parking goed geïntegreerd worden in de omliggende omgeving. De parkeergelegenheid sluit nauw aan bij de aanwezige bewoning en vormt hierdoor zo weinig mogelijk een barrière in het beschermd landschap van het

Algemene conclusie

Het project is om de voorgenoemde redenen ruimtelijk aanvaardbaar.

De verwerende partij beslist op 13 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen en motiveert deze beslissing als volgt:

"...

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE</u> UITVOERINGSPLANNEN

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is in strijd met het geldend voorschrift want het aanleggen van een parking binnen de bestemmingsgebieden parkgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied is planologisch niet mogelijk.

Afwijkingen van de stedenbouwkundige voorschriften

Het desbetreffende perceel maakt deel uit van een beschermd landschap en monument, bijgevolg kan in toepassing van art. 4.4.6 worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften.

VOORSCHRIFTEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN

De volgende verordeningen zijn van toepassing:

De gemeentelijke, de provinciale en gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen zijn van toepassing op de aanvraag.

ANDERE ZONERINGSGEGEVENS

Het betrokken goed is tevens gelegen binnen de grenzen van het beschermd landschap goedgekeurd bij MB op 26/03/2007.

EXTERNE ADVIEZEN

Het college van burgemeester en schepenen van werd om advies gevraagd. Het heeft op 11/03/2010 volgend advies uitgebracht: gunstig.

De afdeling Ruimte en Erfgoed, Onroerend Erfgoed bracht op 23/108/2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap R-O Vlaanderen Entiteit Onroerend Erfgoed Bescherming Archeologisch Patrimonium bracht op 05/01/2010 een gunstig advies uit.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

. . .

De aanvraag is verzonden naar de gemeente voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 25/01/2010 tot 23/02/2010 Er werd 1 bezwaar ingediend ondertekend door 13 personen. De bezwaren handelen over:

Inhoud:

- de aanleg van de parking en het wandelpad getuigt van een ongeoorloofde natuurvernietiging in dergelijke idyllische omgeving.
- Er bestaat reeds een hoofdparking net voor het een een parking ter hoogte van
- Er zullen investeringen moeten gebeuren om de geplande parking aan te leggen (reliëfwijzigingen, afvoer hemelwater, ...)
- Het te verharden oppervlak is veel te groot;
- Het aan te leggen pad zal niet uitnodigend zijn voor de bezoekers wegens een te lange loopafstand;
- Alternatieven zijn: de huidige parkeermogelijkheid behouden en een uitbreiding aan de andere kant van de
- De parking zal een permanente visuele storing veroorzaken;

- De parking zal aanleiding geven tot lawaaihinder;
- De in en uitritten van de aan te leggen parking zijn verkeersonveilig wegens een te kleine draaicirkel naar de openbare weg;

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden de volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

Behandeling:

- De oude parking brengt meer schade toe aan het monument en zijn omgeving. Een uitbreiding op die plaats is niet wenselijk.
- de nieuwe parking is een verbetering van de bestaande parking en is door zijn inplanting aansluitend bij de bebouwing in het landelijk woongebied stedenbouwkundig meer aanvaardbaar. Bijkomend zal het wagenhuis hierdoor beter tot zijn recht komen.
- De bestaande parking zal verdwijnen na aanleg van de nieuwe parking en zal heringericht worden als groene zone met grasland.
- Dit is niet van stedenbouwkundige aard;
- De voorgestelde oppervlakte staat in verhouding tot het beschermd landschap;
- Het wandelpad heeft als doel dit open te stellen voor zacht recreatiegebruik;
- De bestaande parking zal verdwijnen en worden hersteld naar de oorspronkelijke toestand nl. grasland;
- In het ontwerp wordt een volledige omzoming met groen beplanting voorzien van de parking waardoor het zich beter zal integreren in de landelijke omgeving en zeker geen verstoring zal veroorzaken naar de omliggende omgeving.
- De gemeente kan een gemeentelijk of politioneel toezicht opleggen om de lawaaihinder te beperken;
- De breedte van de in- en uitrit is voldoende breedte om op een normale wijze het openbaar domein te bereiken.

Het ingediende bezwaar is niet gerechtvaardigd.

. . .

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De bouwplaats is gelegen langsheen de Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de ordening van het gebied gekend. Het betrokken goed wordt momenteel gebruikt als parking bij het en maakt tevens deel uit van de uitbreiding van de omgeving van het beschermd als landschap MB 26/03/2007. In aansluiting met de parking bevindt zich het wagenhuis en die beide zijn beschermd als monument. Het voorgesteld project behelst het aanleggen van een parking voor 129 wagens.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

. . .

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid: het aanleggen van een parking behoort tot de normale uitrusting van de functie die aan het en het wagenhuis wordt gegeven. Door de nieuwe inplanting zal het en het wagenhuis meer naar voren treden waardoor de monumenten beter tot hun recht zullen komen.
- Mobliteitsimpact: De werken hebben een vrij beperkte omvang waardoor ze slechts enkel tijdens de werf een beperkte impact hebben op de mobiliteit. De aanleg van deze parking zal geen overdreven verzwaring te weeg brengen voor de mobiliteit. Gelet op de breedte van de voorliggende weg zal de nieuwe parking door zijn grotere oppervlakte tijdens de piekmomenten de mobiliteitsproblematiek beter kunnen opvangen en de openbare weg beter kunnen ontlasten. Hetgeen echter niet het geval was bij de bestaande parking.
- Schaal: het ontwerp staat in verhouding tot de desbetreffende site.
- ruimtegebruik en bouwdichtheid: de nieuwe parking heeft slecht een vrij beperkte oppervlakte in verhouding tot de volledige site waardoor het eigenlijk verwaarloosbaar is
- visueel-vormelijke elementen: de parking wordt volledig aangelegd in waterdoorlatende materialen. Hierdoor voldoet het aan de provinciale verordening op hemelwater. Door een volledige omzoming met een groenbeplanting te voorzien integreert het zich in de landelijke omgeving.
- cultuurhistorische aspecten: de voorgestelde parking zal deel uit maken van het het wagenhuis en zijn omgeving die beschermd zijn als monument en landschap.
- het bodemreliëf: aangezien de parking volledig wordt aangelegd op het huidige maaiveld in waterdoorlatend materialen zal het geen invloed hebben op het bodemreliëf.
- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: de aan te leggen parking wordt volledig omzoomd met groen beplating waardoor een voldoende visuele afscherming is voorzien naar de aanpalende percelen en de visuele hinder naar de omwonenden sterk wordt beperkt. Er wordt een voldoende afstand voorzien tov de omwonenden. Bijkomend kan door een gemeentelijk en/of politioneel toezicht de veiligheid en de mogelijke lawaaihinde naar de omwonenden in de hand gehouden worden.

...'

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1. In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.4.6 VCRO in samenlezing met de voorschriften van het gewestplan '———en artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen (hierna het Inrichtingsbesluit).

De verzoekende partij voert aan dat niet mocht worden afgeweken van de geldende gewestplanbestemming aangezien de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.6 VCRO niet zijn vervuld. De verzoekende partij zet dit uiteen als volgt:

u

Vooreerst dient opgemerkt dat in het bestreden vergunningsbesluit enkel wordt "verwezen" naar de toepassing van artikel 4.4.6 VCRO doch geenszins wordt uitgelegd of gemotiveerd waarom deze bepaling in casu kan worden toegepast, teneinde af te wijken van de voorschriften van het gewestplan (cf. ligging in parkgebied).

De GSA stelt immers louter dat "het desbetreffend perceel deel uitmaakt van een beschermd landschap en monument".

Deze vaststelling is ruim onvoldoende – en zelfs naast de kwestie – om op grond van artikel 4.4.6. VCRO te kunnen afwijken van de geldende stedenbouwkundige voorschriften:

- de verleende stedenbouwkundige vergunning dd. 13 april 2010 heeft geenszins betrekking op een "bestaand hoofdzakelijk vergunde constructie" die definitief of voorlopig beschermd is als monument of deel uitmaakt van een definitief of voorlopig beschermd landschap; de aanvraag betreft immers de aanleg van een nieuwe parking en wandelpad; derhalve kan alleszins geen toepassing worden gemaakt van artikel 4.4.6, eerste lid VCRO; het is daarbij ook irrelevant dat er voor de "betrokken handelingen" een gunstig advies vanuit het beleidsveld onroerend erfgoed voorligt; ten overvloede én ondergeschikt is dit advies slechts voorwaardelijk gunstig:
- de aanvraag heeft ook geen betrekking op handelingen in de omgeving van "een niet ontsloten monument die noodzakelijk zijn voor de rechtstreekse ontsluiting van het monument"; de aanleg van de parking en het wandelpad worden weliswaar voorzien in de omgeving van het beschermde doch dit monument is sinds jaar en dag (sedert ruim 700 jaar) ontsloten; de door de bestreden beslissing vergunde werken zijn dan ook geenszins "noodzakelijk voor de ontsluiting van het monument"; ten overvloede wordt opgemerkt dat de motivering van de bestreden beslissing ook op dit punt op geen enkele uitleg of toelichting bevat.

Conclusie:

De toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.6 VCRO zijn in casu niet vervuld; derhalve kan niet afgeweken worden van de geldende planologische voorschriften, zoals opgenomen in het gewestplan , en dient vastgesteld dat de bestreden beslissing op onwettige wijze afwijkt van deze voorschriften.

..."

2.

De verwerende partij repliceert hierop als volgt:

"

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, heeft in het voorliggende geval de aanvraag betrekking op een vergunning betreffende een bestaande hoofdzakelijk vergunde constructie die krachtens het decreet definitief beschermd is als monument, of deel uitmaakt van een krachtens het decreet definitief beschermd landschap.

Het is duidelijk dat art. 4.4.6 VCRO, dat een uitzondering voorziet op de bestemmingsvoorschriften, zijn bestaansreden vindt in het feit dat hetzij een constructie als monument beschermd is, hetzij een stads- of dorpsgezicht, of nog een landschap, beschermd is.

..

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat precies vanuit het oogpunt van het beschermde (landschap/monument) de afwerking verantwoord wordt.

Niet alleen is er het gunstig advies van Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant, waarbij wordt gesteld:

. . .

Overigens sluit dit ook aan bij het Ministerieel Besluit, houdende de definitieve bescherming als landschap, waarin in art. 2 wordt gesteld:

_ _ .

De beperkingen die de verzoekende partij wil lezen in artikel 4.4.6 VCRO zijn onterecht.

Dit artikel voorziet immers niet in de onmogelijkheid om een nieuwe parking aan te leggen, overigens hier ter vervanging van een oude parking. Dit artikel voorziet evenmin in het feit dat er een ingeslotenheid moet zijn en een noodzakelijke ontsluiting.

Overigens kan in voorliggend geval worden opgemerkt dat de stedenbouwkundige vergunning wel degelijk betreffende een bestaande hoofdzakelijk vergunde constructie is, die beschermd is als een monument of die deel uitmaakt van een beschermd landschap, nu een bestaande parking wordt vervangen door een nieuwe parking. Overigens is ook het bestaande hoofdzakelijk vergunde constructie, nl. het zelf, en heeft de vergunning betrekking op de parking van het

. . .

De lezing van de verzoekende partij, alsof de vergunning enkel betrekking zou mogen hebben op het gebouw van het zelf, is te restrictief.

Er is een beschermd monument, er is een beschermd landschap, en de vergunning betreft de constructie die beschermd is als monument en deel uitmaakt van een beschermd landschap.

..."

3. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Er wordt niet betwist dat de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, deels gelegen zijn in parkgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Evenmin wordt betwist dat de aanvraag niet in overeenstemming is met deze gewestplanbestemmingen.

Uit het dossier blijkt verder dat de percelen gelegen zijn binnen de grenzen van een beschermd landschap 'Omgeving van en in de nabijheid van het als monument beschermd voormalige wagenhuis en de stalvleugel van het

In het eerste middel voert de verzoekende partij in essentie aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte toepassing maakt van de afwijkingsmogelijkheid uit artikel 4.4.6 VCRO zonder de toepassingsvoorwaarden daadwerkelijk te onderzoeken.

Artikel 4.4.6 VCRO luidt als volgt:

"In een stedenbouwkundige vergunning betreffende een bestaand hoofdzakelijk vergunde constructie die krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd is als monument, of deel uitmaakt van een krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap, kan worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen gunstig worden geadviseerd vanuit het beleidsveld onroerend erfgoed.

Hetzelfde geldt voor handelingen in de omgeving van een niet ontsloten monument die noodzakelijk zijn voor de rechtstreekse ontsluiting van het monument."

Om op grond van deze bepaling af te wijken van de stedenbouwkundige voorschriften, dient het vergunningverlenende bestuursorgaan na te gaan of (1) de aanvraag betrekking heeft op een bestaand hoofdzakelijk vergunde constructie (2) die krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd is als monument, hetzij deel uitmaakt van een krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap en (3) de betrokken handelingen gunstig werden geadviseerd door het Agentschap Onroerend Erfgoed, waarbii aeldt dat afwijkingsmogelijkheid tevens geldt voor handelingen in de omgeving van een niet ontsloten monument die noodzakelijk zijn voor de rechtstreekse ontsluiting van het monument.

2. De bestreden beslissing bevat aangaande de toepassing van artikel 4.4.6 VCRO enkel volgende passus:

"Het desbetreffende perceel maakt deel uit van een beschermd landschap en monument, bijgevolg kan in toepassing van art. 4.4.6 worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften."

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij enige aandacht heeft besteed aan de voorwaarde van artikel 4.4.6 VCRO dat de afwijkingsmogelijkheid slechts geldt voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende "een bestaande hoofdzakelijk vergunde constructie", hetzij voor handelingen die noodzakelijk zijn voor de rechtstreekse ontsluiting van een monument.

Met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat uit het aanvraagdossier blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op een "nieuwe" parking en wandelpad. Het feit dat ingevolge de uitvoering van de bestreden beslissing een bestaande – doch elders gelegen – parking zal verdwijnen, doet hieraan geen afbreuk.

3. Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij geen zorgvuldige beoordeling heeft gemaakt van de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.6 VCRO. Het middel is in de aangegeven mate

B. Overige middelen

gegrond.

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 13 april 2010, waarbij aan het Agentschap voor Natuur en Bos de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een parking en een wandelpad op percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van het Agentschap voor Natuur en Bos en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 mei 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN Filip VAN ACKER